

RESUMÉ

Tématem této práce je soukromoprávní problematika domácího násilí. K domácímu násilí dochází skrytě, v soukromí domova a opakovaně, jedná se o fyzické, psychické anebo sexuální násilí mezi blízkými osobami, přičemž intenzita útoků se stupňuje. Práce je zaměřena na násilí mezi dospělými osobami, zejména partnery. Domácí násilí se ve společnosti objevuje již dlouho, ale teprve v posledních letech již není považováno za věc soukromou a dnes je řešeno i právními prostředky. Česká republika i Spolková republika Německo přijaly v minulých letech zvláštní zákony na ochranu před domácím násilím. Dané téma jsem si zvolila z důvodu, že jej považuji za aktuální, ale zároveň v české odborné literatuře za opomíjené.

V práci srovnávám soukromoprávní prostředky obrany před domácím násilím v Německu a v České republice. Cílem práce je zjistit, jaké možnosti právní řády nabízejí, zdali jsou tyto možnosti dostatečné, jaké jsou základní rozdíly mezi oběma právními úpravami a v závěru případně navrhnout legislativní změny. V první části práce se zabývám samotným pojmem domácího násilí, ani německá, ani česká právní úprava jej nedefinuje. V dalších částech práce je popsán vývoj právní úpravy v obou srovnávaných zemích a přijetí zákonů na ochranu před násilím. Následně jsou srovnávána jednotlivá ochranná opatření, řízení, v nichž jsou tato opatření vydávána, a výkon rozhodnutí. Zvláštní pozornost je věnována předběžným opatřením.

Při srovnávání české a německé úpravy se potvrzuje předpoklad, že v Německu bylo využito delší zkušenosti s platností zákona a německá úprava je tedy, pokud jde o soukromé právo, propracovanější, komplexní. Pozitivně hodnotím zejména procesní předpisy. V českém právu citelně chybí hmotněprávní ochrana před násilím, a pokud jde o procesní úpravu, bylo by vhodné zavést zvláštní řízení, které by reflektovalo všechna specifika domácího násilí. Ohledně německé úpravy jsou navrhovány spíše jen dílčí změny, například v úpravě výkonu rozhodnutí.

Soukromoprávní možnosti ochrany před domácím násilím považuji za krok správným směrem, ale zejména pokud jde o českou úpravu nelze mluvit o dostačující ochraně. Mimo navrhované legislativní změny je dále třeba pokračovat v osvětě.